

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2014/89/EÚ

z 23. júla 2014,

ktorou sa ustanovuje rámec pre námorné priestorové plánovanie

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä jej článok 43 ods. 2, článok 100 ods. 2, článok 192 ods. 1 a článok 194 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Vysoký a prudko rastúci dopyt po námornom priestore na rôzne účely, ako sú napríklad zariadenia na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov, prieskum a ťažba ropy a zemného plynu, námorná lodná doprava a rybolov, ochrana ekosystémov a biodiverzity, ťažba surovín, cestovný ruch, zariadenia pre akvakultúru a podmorské kultúrne dedičstvo, ako aj viacstranný tlak na pobrežné zdroje, vyžadujú integrovaný prístup k plánovaniu a riadeniu.
- (2) Takýto prístup k riadeniu oceánov a námorných záležitostí bol rozpracovaný v rámci integrovanej námornej politiky Európskej únie (ďalej len „INP“) vrátane smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/56/ES ⁽⁴⁾, ktorá je environmentálnym pilierom uvedenej politiky. Cieľom INP je podporovať udržateľný rozvoj morí a oceánov a koordinované, súdržné a transparentné rozhodovanie v oblasti odvetvových politík Európskej únie, ktoré majú vplyv na oceány, moria, ostrovy, pobrežné a najvzdialenejšie regióny a námorné sektory vrátane stratégií týkajúcich sa úmorí alebo makroregionálnych stratégií, a zároveň dosiahnuť dobrý environmentálny stav, ako sa uvádza v smernici 2008/56/ES.
- (3) Námorné priestorové plánovanie sa v rámci INP vymedzuje ako prierezový politický nástroj umožňujúci orgánom štátnej správy a zúčastneným stranám uplatňovanie koordinovaného, integrovaného a cezhraničného prístupu. Uplatňovanie prístupu založeného na ekosystémoch prispieje k podpore udržateľného rozvoja a rastu námorných a pobrežných hospodárstiev a udržateľnému využívaniu morských a pobrežných zdrojov.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 341, 21.11.2013, s. 67.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 356, 5.12.2013, s. 124.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 17. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 23. júla 2014.

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/56/ES zo 17. júna 2008, ktorou sa ustanovuje rámec pre činnosť Spoločenstva v oblasti morskej environmentálnej politiky (rámcová smernica o morskej stratégii) (Ú. v. EÚ L 164, 25.6.2008, s. 19).

- (4) Námorné priestorové plánovanie podporuje a zjednodušuje vykonávanie stratégie Európa 2020 na zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu (ďalej len „stratégia Európa 2020“), schválenej Európskou radou v jej záveroch zo 17. júna 2010, ktorá je zameraná na dosiahnutie vysokej úrovne zamestnanosti, produktivity a sociálnej súdržnosti vrátane podpory konkurencieschopnejšieho a ekologického hospodárstva efektívne využívajúceho zdroje. Pobrežné a námorné odvetvia majú veľký potenciál z hľadiska udržateľného rastu a zásadný význam pre vykonávanie stratégie Európa 2020.
- (5) V oznámení Komisie s názvom Modrý rast: príležitosti pre udržateľný rast v morskom a námornom odvetví sa uvádza prehľad viacerých súčasných iniciatív Únie, ktorých účelom je vykonávanie stratégie Európa 2020 a takisto sa vymedzuje niekoľko činností, na ktoré by sa v budúcnosti mohli zamerať iniciatívy v oblasti modrého rastu a ktoré by sa mohli primerane podporiť tým, že sa prostredníctvom námorného priestorového plánovania posilní dôvera investorov a zabezpečí sa pre nich väčšia istota.
- (6) Vykonávanie námorného priestorového plánovania a integrovaného manažmentu pobrežnej zóny sa podporilo a zjednodušilo prostredníctvom nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1255/2011 ⁽¹⁾. Európske štrukturálne a investičné fondy vrátane Európskeho námorného a rybárskeho fondu ⁽²⁾ poskytnú príležitosti na podporu vykonávania tejto smernice v rokoch 2014 – 2020.
- (7) V preambule dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve z roku 1982 (ďalej len „dohovor UNCLOS“) sa uvádza, že otázky týkajúce sa využívania oceánskeho priestoru spolu úzko súvisia a musia sa riešiť ako celok. Plánovanie oceánskeho priestoru je logickým krokom vpred a štruktúrovaním povinností a využívania práv vyplývajúcich z dohovoru UNCLOS a predstavuje praktický nástroj, ktorý pomáha členským štátom pri plnení povinností.
- (8) V záujme podpory udržateľnej koexistencie využití a prípadne primeraného rozdelenia relevantných využití námorného priestoru by sa mal ustanoviť rámec, ktorý zahŕnie aspoň vypracovanie a vykonávanie námorného priestorového plánovania, ktorého výsledkom budú plány, zo strany členských štátov.
- (9) Námorné priestorové plánovanie prispeje k účinnému riadeniu námorných činností a udržateľnému využívaniu morských a pobrežných zdrojov tým, že vytvorí rámec pre jednotné, transparentné, udržateľné a podložené rozhodovanie. Na dosiahnutie cieľov tejto smernice by sa v nej mala stanoviť povinnosť zaviesť proces námorného plánovania, ktorého výsledkom bude námorný priestorový plán alebo plány. V rámci tohto procesu plánovania by sa mali zohľadniť interakcie medzi pevninou a morom a mala by sa podporovať spolupráca medzi členskými štátmi. Bez toho, aby bolo dotknuté existujúce *acquis* Únie v oblastiach energie, dopravy, rybárstva a životného prostredia, by táto smernica nemala ukladať nové povinnosti, najmä v súvislosti s konkrétnymi rozhodnutiami členských štátov, pokiaľ ide o to, ako realizovať odvetvové politiky v uvedených oblastiach, ale mala by sa skôr snažiť prispieť k uvedeným politikám prostredníctvom procesu plánovania.
- (10) V záujme zabezpečenia konzistentnosti a právnej zrozumiteľnosti by sa mal vymedziť geografický rozsah pôsobnosti námorného priestorového plánovania v súlade s existujúcimi legislatívnymi nástrojmi Únie a medzinárodným námorným právom, najmä UNCLOS. Právomoci členských štátov týkajúce sa námorných hraníc a jurisdikcie sa touto smernicou nemenia.
- (11) Je síce vhodné, aby Únia poskytla rámec pre námorné priestorové plánovanie, no členské štáty majú aj naďalej zodpovednosť a právomoc, pokiaľ ide o návrhy a určenie formátu a obsahu uvedených plánov v rámci vlastných morských vôd vrátane inštitucionálnych opatrení a prípadne akéhokoľvek rozdelenia námorného priestoru medzi jednotlivé činnosti a využitia.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1255/2011 z 30. novembra 2011, ktorým sa zriaďuje program na podporu budúceho rozvoja integrovanej námornej politiky (Ú. v. EÚ L 321, 5.12.2011, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 508/2014 z 15. mája 2014 o Európskom námornom a rybárskom fonde, ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (ES) č. 2328/2003, (ES) č. 861/2006, (ES) č. 1198/2006 a (ES) č. 791/2007 a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1255/2011 (Ú. v. EÚ L 149, 20.5.2014, s. 1).

- (12) S cieľom dodržať zásady proporcionality a subsidiarity, ako aj minimalizácie dodatočného administratívneho zaťaženia, by transpozícia a vykonávanie tejto smernice mali v čo najväčšej možnej miere vychádzať z existujúcich vnútroštátnych, regionálnych a miestnych pravidiel a mechanizmov vrátane tých, ktoré sú stanovené v odporúčaní Európskeho parlamentu a Rady 2002/413/ES ⁽¹⁾ alebo rozhodnutí Rady 2010/631/EÚ ⁽²⁾.
- (13) Ekosystémy a morské zdroje v morských vodách sú vystavené veľkému tlaku. Ľudská činnosť, ale aj dôsledky zmeny klímy, prírodné katastrofy a zmeny pobrežia (napríklad erózia a nánosy) môžu zásadným spôsobom ovplyvniť rozvoj a rast pobrežného hospodárstva, ako aj morských ekosystémov a viesť k zhoršeniu environmentálneho stavu, strate biodiverzity a degradácii ekosystémových služieb. Uvedeným rôznym tlakom by sa pri vypracovaní námorných priestorových plánov mala venovať náležitá pozornosť. Ak sa navyše zdravé morské ekosystémy a ich viacnásobné služby začlenia do rozhodnutí o plánovaní, môžu byť veľmi prínosné z hľadiska výroby potravín, oddychu a cestovného ruchu, zmiernenia zmeny klímy a adaptácie na ňu, regulácie zmien pobrežia a predchádzania katastrofám.
- (14) S cieľom podporovať udržateľný rast námorných hospodárstiev, trvalo udržateľný rozvoj morských oblastí a udržateľné využívanie morských zdrojov by sa pri námornom priestorovom plánovaní mal uplatňovať prístup založený na ekosystémoch uvedený v článku 1 ods. 3 smernice 2008/56/ES v záujme úsilia o zabezpečenie toho, aby sa celkový tlak všetkých činností udržiaval na úrovni zlučiteľnej s dosahovaním dobrého environmentálneho stavu a aby nebola ohrozená schopnosť morských ekosystémov reagovať na zmeny spôsobené človekom, pričom sa prispeje k udržateľnému využívaniu morských zdrojov a služieb súvisiacich s morom súčasnou generáciou i budúcimi generáciami. Okrem toho prístup založený na ekosystémoch by sa mal uplatňovať spôsobom prispôbeným konkrétnym ekosystémom a ďalším špecifikám jednotlivých morských regiónov a zohľadňujúcim prebiehajúcu prácu v regionálnych morských dohovorech vychádzajúc z existujúcich znalostí a skúseností. Tento prístup tiež umožní adaptabilné riadenie, ktoré s pribúdajúcimi skúsenosťami a znalosťami zabezpečí zlepšenie a ďalší rozvoj pri zohľadnení dostupnosti údajov a informácií na úrovni úmoria s cieľom realizovať uvedený prístup. Členské štáty by mali brať do úvahy zásady predchádzania škodám a prevencie, ktoré sú stanovené v článku 191 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.
- (15) Námorné priestorové plánovanie prispeje okrem iného k dosiahnutiu cieľov smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES ⁽³⁾, nariadenia Rady (ES) č. 2371/2002 ⁽⁴⁾, smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/ES ⁽⁵⁾, smernice Rady 92/43/EHS ⁽⁶⁾, rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 884/2004/ES ⁽⁷⁾, smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES ⁽⁸⁾, smernice 2008/56/ES, s ohľadom na oznámenia Komisie z 3. mája 2011 s názvom „Naše životné poistenie, náš prírodný kapitál: stratégia EÚ v oblasti biodiverzity do roku 2020“, oznámenie Komisie z 20. septembra 2011 s názvom „Plán pre Európu efektívne využívajúcu zdroje“, oznámenie Komisie zo 16. apríla 2013 s názvom „Stratégia EÚ na prispôbenie sa zmene klímy“ a oznámenie Komisie z 21. januára 2009 s názvom „Strategické ciele a odporúčania pre politiku EÚ v oblasti námornej dopravy do roku 2018“, a prípadne tiež cieľov regionálnej politiky Únie vrátane stratégie pre úmoria a makroregionálnej stratégie.

⁽¹⁾ Odporúčanie Európskeho parlamentu a Rady 2002/413/ES z 30. mája 2002 týkajúce sa uplatňovania integrovaného riadenia pobrežných zón v Európe (Ú. v. ES L 148, 6.6.2002, s. 24).

⁽²⁾ Rozhodnutie Rady 2010/631/EÚ z 13. septembra 2010 o uzavretí Protokolu o integrovanom riadení pobrežných zón v Stredozemí k Dohovoru o ochrane morského prostredia a pobrežných oblastí Stredozemného mora v mene Európskej únie (Ú. v. EÚ L 279, 23.10.2010, s. 1).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES (Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 16).

⁽⁴⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2371/2002 z 20. decembra 2002 o ochrane a trvalo udržateľnom využívaní zdrojov rybného hospodárstva v rámci spoločnej politiky v oblasti rybolovu (Ú. v. ES L 358, 31.12.2002, s. 59).

⁽⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/ES z 30. novembra 2009 o ochrane voľne žijúceho vtáctva (Ú. v. EÚ L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁽⁶⁾ Smernica Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín (Ú. v. ES L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽⁷⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 884/2004/ES z 29. apríla 2004, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 1692/96/ES o základných usmerneniach Spoločenstva pre rozvoj transeurópskej dopravnej siete (Ú. v. EÚ L 167, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁸⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia Spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva (Ú. v. ES L 327, 22.12.2000, s. 1).

- (16) Morské a pobrežné činnosti spolu často úzko súvisia. V záujme udržateľného využívania námorného priestoru by sa pri námornom priestorovom plánovaní mali zohľadňovať interakcie medzi pevninou a morom. Z tohto dôvodu môže námorné priestorové plánovanie zohrávať veľmi užitočnú úlohu pri určovaní smerovania, pokiaľ ide o udržateľné a integrované riadenie ľudskej činnosti na mori, ochranu životného prostredia, krehkosť pobrežných ekosystémov, eróziu a sociálne a ekonomické faktory. Námorné priestorové plánovanie by sa tiež malo zamerať na začlenenie námornej dimenzie niektorých pobrežných využití alebo aktivít a ich vplyvu a napokon umožniť integrovanú a strategickú víziu.
- (17) Táto rámcová smernica nezasahuje do právomoci členských štátov týkajúcej sa plánovania miest a vidieka, čo platí aj pre každý systém suchozemského alebo územného priestorového plánovania využívaný na plánovanie toho, ako by sa mala využívať pevninská a pobrežná zóna. Ak členské štáty uplatňujú na pobrežné vody alebo ich časti suchozemské plánovanie, táto smernica by sa na uvedené vody nemala uplatňovať.
- (18) Námorné priestorové plánovanie by malo zahrnúť celý cyklus vymedzenia problémov a príležitostí, zberu informácií, plánovania, rozhodovania, vykonávania, revízie alebo aktualizovania a monitorovania vykonávania a malo by náležite zohľadňovať interakcie medzi pevninou a morom a najlepšie dostupné poznatky. Treba čo najlepšie využiť mechanizmy stanovené v platných alebo budúcich právnych predpisoch vrátane rozhodnutia Komisie 2010/477/EÚ ⁽¹⁾ a iniciatívy Komisie Poznatky o mori 2020.
- (19) Hlavným cieľom námorného priestorového plánovania je podpora trvalo udržateľného rozvoja a vymedzenie využívania námorného priestoru na rôzne účely súvisiace s morom, ako aj riadenie spôsobov využívania priestoru a konfliktov v morských oblastiach. Námorné priestorové plánovanie sa tiež zameriava na vymedzovanie a podnecovanie viacúčelového využitia v súlade s príslušnými vnútroštátnymi politikami a právnymi predpismi. V záujme dosiahnutia tohto cieľa musia členské štáty zabezpečiť minimálne to, aby proces alebo procesy plánovania viedli ku komplexnému plánovaniu určujúcemu rôzne spôsoby využívania námorného priestoru, pričom sa zohľadnia dlhodobé zmeny vyvolané zmenou klímy.
- (20) Členské štáty by mali v súlade s právami a povinnosťami týchto členských štátov a dotknutých tretích krajín, ktoré vyplývajú z práva Únie a medzinárodného práva, konzultovať a koordinovať svoje plány s príslušnými členskými štátmi a mali by spolupracovať s orgánmi tretej krajiny v príslušnom morskom regióne. Účinná cezhraničná spolupráca medzi členskými štátmi a susediacimi tretími krajinami si vyžaduje určenie príslušných orgánov v jednotlivých členských štátoch. Členské štáty teda musia vymenovať príslušný orgán alebo orgány zodpovedné za vykonávanie tejto smernice. Vzhľadom na rozdiely medzi jednotlivými morskými regiónmi alebo subregiónmi a pobrežnými zónami nie je vhodné, aby sa v tejto smernici podrobne stanovovala forma, ktorú by mali mať uvedené mechanizmy spolupráce.
- (21) Riadenie morských oblastí je zložitá a zahŕňa orgány, hospodárske subjekty a ďalšie zúčastnené strany na rôznych úrovniach. V záujme podpory efektívneho udržateľného rozvoja je mimoriadne dôležité vo vhodnej fáze vypracovania námorných priestorových plánov v rámci tejto smernice konzultovať zúčastnené strany, orgány a verejnosť, a to v súlade s príslušnými právnymi predpismi Únie. Vhodné príklady ustanovení o verejných konzultáciách možno nájsť v článku 2 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/35/ES ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie 2010/477/EÚ z 1. septembra 2010 o kritériách a metodických normách určovania dobrého environmentálneho stavu morských vôd (Ú. v. EÚ L 232, 2.9.2010, s. 14).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/35/ES z 26. mája 2003, ktorou sa ustanovuje účasť verejnosti pri navrhovaní určitých plánov a programov týkajúcich sa životného prostredia, a ktorou sa menia a dopĺňajú s ohľadom na účasť verejnosti a prístup k spravodlivosti smernice Rady 85/337/EHS a 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 156, 25.6.2003, s. 17).

- (22) Členské štáty môžu prostredníctvom námorných priestorových plánov znížiť administratívne zaťaženie a náklady s cieľom podporiť opatrenia na vykonávanie ďalších relevantných právnych predpisov Únie. Lehoty námorných priestorových plánov by sa preto podľa možnosti mali zosúladiť s harmonogramami stanovenými v ďalších relevantných právnych predpisoch, predovšetkým v smernici 2009/28/ES, kde sa vyžaduje, aby podiel energie z obnoviteľných zdrojov na celkovej hrubej spotrebe energie v roku 2020 bol minimálne 20 %, a vymedzuje sa koordinácia postupov schvaľovania, vydávania osvedčení a plánovania, vrátane priestorového plánovania ako dôležitý príspevok k dosiahnutiu cieľov Únie týkajúcich sa energie z obnoviteľných zdrojov; v smernici 2008/56/ES a bode 6 časti A prílohy k rozhodnutiu 2010/477/EU, ktoré vyžadujú, aby členské štáty prijali potrebné opatrenia na dosiahnutie alebo zachovanie dobrého environmentálneho stavu morského životného prostredia do roku 2020 a ktoré vymedzujú námorné priestorové plánovanie ako nástroj na podporu prístupu založeného na ekosystémoch pri riadení ľudských činností s cieľom dosiahnuť dobrý environmentálny stav; v rozhodnutí č. 884/2004/ES, ktoré vyžaduje vybudovanie transeurópskej dopravnej siete do roku 2020 prostredníctvom integrácie európskych pozemných, námorných a leteckých dopravných infraštruktúrnych sietí.
- (23) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/42/ES ⁽¹⁾ zavádza environmentálne posúdenie ako dôležitý nástroj začlenenia environmentálneho hľadiska do vypracovania a prijatia plánov a programov. Ak je pravdepodobné, že námorné priestorové plány budú mať značný vplyv na životné prostredie, vzťahuje sa na ne smernica 2001/42/ES. V prípade, že námorné priestorové plány zahŕňajú lokality sústavy Natura 2000, takéto environmentálne posúdenie možno spojiť s požiadavkami článku 6 smernice 92/43/EHS s cieľom predísť zdvojeniu.
- (24) S cieľom zabezpečiť, aby námorné priestorové plány vychádzali zo spoľahlivých údajov a aby sa predišlo dodatočnému administratívne zaťaženiu, je nevyhnutné, aby členské štáty využívali najlepšie dostupné údaje a informácie tak, že budú podnecovať príslušné zúčastnené strany, aby sa delili o svoje informácie, a budú využívať existujúce nástroje na zber údajov, napríklad nástroje vypracované v rámci iniciatívy Poznatky o mori 2020 a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/2/ES ⁽²⁾.
- (25) Členské štáty by mali Komisii zaslať kópie svojich námorných priestorových plánov a všetky aktualizácie, aby umožnili Komisii monitorovať vykonávanie tejto smernice. Komisia využije informácie nahlásené členskými štátmi, ako aj existujúce informácie dostupné podľa právnych predpisov Únie, aby pravidelne informovala Európsky parlament a Radu o pokroku pri vykonávaní tejto smernice.
- (26) Vzhľadom na to, že Únia prijala viacero politických iniciatív, ktoré sa majú zrealizovať do roku 2020 a ktoré má táto smernica podporiť a doplniť, má včasná transpozícia tejto smernice zásadný význam.
- (27) Ak by túto smernicu musel transponovať a vykonávať vnútrozemský členský štát, podliehal by neprimeranej a nepotrebnéj povinnosti. Tieto členské štáty by teda mali byť od povinnosti transponovať a vykonávať túto smernicu oslobodené,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

1. Touto smernicou sa ustanovuje rámec pre námorné priestorové plánovanie s cieľom podporiť udržateľný rast námorných hospodárstiev, trvalo udržateľný rozvoj morských oblastí a udržateľné využívanie morských zdrojov.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/42/ES z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie (Ú. v. ES L 197, 21.7.2001, s. 30).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/2/ES zo 14. marca 2007, ktorou sa zriaďuje Infraštruktúra pre priestorové informácie v Európskom spoločenstve (Inspire) (Ú. v. EÚ L 108, 25.4.2007, s. 1).

2. Tento rámec zabezpečuje v kontexte integrovanej námornej politiky Únie vypracovanie a vykonávanie námorného priestorového plánovania zo strany členských štátov na účely prispenia k cieľom uvedeným v článku 5, a to so zreteľom na interakcie medzi pevninou a morom a posilnenú cezhraničnú spoluprácu v súlade s príslušnými ustanoveniami dohovoru UNCLOS.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa uplatňuje na morské vody členských štátov bez toho, aby boli dotknuté iné právne predpisy Únie. Neuplatňuje sa na pobrežné vody alebo ich časti, ktoré patria do oblasti plánovania miest a vidieka členských štátov, za predpokladu, že sa tak uvádza v ich námorných priestorových plánoch.
2. Táto smernica sa neuplatňuje na činnosti, ktorých jediným účelom je obrana alebo národná bezpečnosť.
3. Touto smernicou sa nezasahuje do právomoci členských štátov naplánovať a určiť v rámci morských vôd rozsah a pokrytie ich námorných priestorových plánov. Neuplatňuje sa na plánovanie miest a vidieka.
4. Táto smernica nemá vplyv na zvrchované práva a jurisdikciu členských štátov nad morskými vodami, ktoré im vyplývajú z príslušného medzinárodného práva, najmä z dohovoru UNCLOS. Uplatňovaním tejto smernice sa predovšetkým neovplyvní vymedzenie a vytýčenie morských hraníc členskými štátmi v súlade s príslušnými ustanoveniami dohovoru UNCLOS.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „integrovaná námorná politika“ (INP) je politika Únie, ktorej cieľom je podporovať koordinované a súdržné rozhodovanie, aby sa čo najviac posilnil udržateľný rozvoj, hospodársky rast a sociálna súdržnosť členských štátov, a najmä pobrežných, ostrovných a najvzdialenejších regiónov v Únii, ako aj námorné odvetvia, a to prostredníctvom súdržných politík súvisiacich s námornými záležitosťami a náležitej medzinárodnej spolupráce;
2. „námorné priestorové plánovanie“ je proces, prostredníctvom ktorého príslušné orgány členských štátov analyzujú a organizujú ľudské činnosti v morských oblastiach na dosiahnutie ekologických, hospodárskych a sociálnych cieľov;
3. „morský región“ je morský región uvedený v článku 4 smernice 2008/56/ES;
4. „morské vody“ sú vody, morské dno a podložie v zmysle článku 3 bodu 1 písm. a) smernice 2008/56/ES a pobrežné vody v zmysle článku 2 bodu 7 smernice 2000/60/ES a ich morské dno a podložie.

KAPITOLA II

NÁMORNÉ PRIESTOROVÉ PLÁNOVANIE

Článok 4

Vypracovanie a vykonávanie námorného priestorového plánovania

1. Každý členský štát vypracováva a vykonáva námorné priestorové plánovanie.
2. Členské štáty pritom berú do úvahy interakcie medzi pevninou a morom.

3. Výsledný plán alebo plány sa pripravujú a vypracujú v súlade s inštitucionálnymi a správными úrovňami, ktoré určujú členské štáty. Touto smernicou sa nezasahuje do právomoci členských štátov napláňovať a určiť formát a obsah uvedeného plánu alebo uvedených plánov.
4. Účelom námorného priestorového plánovania je prispievať k cieľom uvedeným v článku 5 a plniť požiadavky stanovené v článkoch 6 a 8.
5. Pri vypracúvaní námorného priestorového plánovania venujú členské štáty náležitú pozornosť osobitostiam morských regiónov, príslušným existujúcim a budúcim činnostiam a využitiam a ich vplyvu na životné prostredie, ako aj prírodným zdrojom a zohľadňujú tiež interakcie medzi pevninou a morom.
6. Členské štáty môžu zahrnúť existujúce vnútroštátne politiky, nariadenia alebo mechanizmy, ktoré boli pripravené alebo sa pripravujú pred nadobudnutím účinnosti tejto smernice, alebo z nich môžu vychádzať, a to pod podmienkou, že sú v súlade s požiadavkami tejto smernice.

Článok 5

Ciele námorného priestorového plánovania

1. Pri zavádzaní a vykonávaní námorného priestorového plánovania zohľadňujú členské štáty hospodárske, sociálne a environmentálne aspekty s cieľom podporiť trvalo udržateľný rozvoj a rast námorného odvetvia, pričom uplatňujú prístup založený na ekosystémoch a presadzujú koexistenciu príslušných činností a využití.
2. Prostredníctvom svojich námorných priestorových plánov sa členské štáty snažia prispievať k trvalo udržateľnému rozvoju energetického odvetvia na mori, námornej dopravy a odvetvia rybolovu a akvakultúry a k zachovaniu, ochrane a zlepšeniu stavu životného prostredia vrátane odolnosti voči vplyvom zmeny klímy. Okrem toho sa členské štáty môžu usilovať o plnenie ďalších cieľov, ako je podpora udržateľného cestovného ruchu a udržateľná ťažba surovín.
3. Touto smernicou nie je dotknutá právomoc členských štátov určovať, ako sa rôzne ciele budú odzrkadľovať a hodnotiť v ich námornom priestorovom pláne či plánoch.

Článok 6

Minimálne požiadavky na námorné priestorové plánovanie

1. Členské štáty stanovujú procesné opatrenia, aby prispeli k cieľom uvedeným v článku 5 s prihliadnutím na relevantné činnosti a využitia v morských vodách.
2. Členské štáty pritom:
 - a) zohľadňujú interakcie medzi pevninou a morom;
 - b) zohľadňujú environmentálne, hospodárske a sociálne aspekty, ako aj bezpečnostné aspekty;
 - c) snažia sa presadzovať súdržnosť medzi námorným priestorovým plánovaním a výsledným plánom alebo plánmi a inými procesmi, akým je napríklad integrovaný manažment pobrežnej zóny alebo rovnocenné formálne či neformálne postupy;
 - d) zabezpečujú zapojenie zainteresovaných strán v súlade s článkom 9;
 - e) organizujú využívanie najlepších dostupných údajov v súlade s článkom 10;
 - f) zabezpečujú účinnú cezhraničnú spoluprácu medzi členskými štátmi v súlade s článkom 11;
 - g) podporujú spoluprácu s tretími krajinami v súlade s článkom 12.

3. Preskúmanie námorných priestorových plánov uskutočňujú členské štáty podľa vlastného rozhodnutia, avšak aspoň každých 10 rokov.

Článok 7

Interakcie medzi pevninou a morom

1. Na zohľadnenie interakcií medzi pevninou a morom podľa článku 4 ods. 2 – ak takéto zohľadnenie netvorí súčasť procesu námorného priestorového plánovania ako takeého – môžu členské štáty využívať iné formálne či neformálne postupy, ako napríklad integrovaný manažment pobrežnej zóny. Výsledok premietnu členské štáty do svojich námorných priestorových plánov.

2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 2 ods. 3, členské štáty sa prostredníctvom námorného priestorového plánovania snažia presadzovať súdržnosť medzi výsledným námorným priestorovým plánom alebo plánmi a inými príslušnými procesmi.

Článok 8

Vypracovanie námorných priestorových plánov

1. Pri vypracovávaní a vykonávaní námorného priestorového plánovania vypracujú členské štáty námorné priestorové plány, v ktorých určia priestorové a časové rozloženie príslušných existujúcich a budúcich činností a využití v ich morských vodách, aby prispeli k cieľom stanoveným v článku 5.

2. Členské štáty pritom v súlade s článkom 2 ods. 3 zohľadňujú príslušné interakcie činností a využití. Bez toho, aby boli dotknuté právomoci členských štátov, môžu prípadné činnosti a využitia, ako aj záujmy zahŕňať:

- oblasti akvakultúry;
- oblasti rybolovu;
- zariadenia a infraštruktúru na prieskum, využívanie a ťažbu ropy, zemného plynu a iných zdrojov energie, minerálov a agregátov, a na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov;
- námorné dopravné trasy a dopravné toky;
- vojenské výcvikové priestory;
- chránené prírodné územia a územia ochrany druhov a chránené oblasti;
- oblasti ťažby surovín;
- vedecký výskum;
- podmorské káblové a potrubné rozvody;
- cestovný ruch;
- podmorské kultúrne dedičstvo.

Článok 9

Účasť verejnosti

1. Členské štáty stanovujú formu účasti verejnosti informovaním všetkých zainteresovaných strán a konzultovaním s príslušnými zúčastnenými stranami a orgánmi a dotknutou verejnosťou v ranej fáze vypracovania námorných priestorových plánov v súlade s relevantnými ustanoveniami zakotvenými v právnych predpisoch Európskej únie.

2. Členské štáty tiež zabezpečia, aby príslušné zúčastnené strany a orgány a dotknutá verejnosť mali prístup k plánom hneď po ich dokončení.

Článok 10

Využívanie a výmena údajov

1. Členské štáty organizujú využívanie najlepších dostupných údajov a rozhodujú o spôsobe organizovania výmeny informácií potrebných pre námorné priestorové plány.

2. K údajom uvedeným v odseku 1 môžu okrem iného patriť:

a) environmentálne, sociálne a hospodárske údaje k činnostiam uvedeným v článku 8, zozbierané v súlade s právnymi predpismi Únie;

b) námorné fyzikálne údaje o morských vodách.

3. Pri vykonávaní odseku 1 členské štáty využívajú príslušné nástroje vrátane tých, ktoré už sú k dispozícii v rámci INP a iných príslušných politík Únie, ako sú napríklad politiky uvedené v smernici 2007/2/ES.

Článok 11

Spolupráca medzi členskými štátmi

1. V rámci procesu plánovania a riadenia členské štáty hraničiace s morskými vodami spolupracujú s cieľom zabezpečiť súdržnosť a koordináciu námorných priestorových plánov v celom príslušnom morskom regióne. V rámci uvedenej spolupráce sa zohľadňujú najmä záležitosti nadnárodnej povahy.

2. Spoluprácu uvedenú v odseku 1 možno nadviazať prostredníctvom:

a) existujúcich systémov regionálnej inštitucionálnej spolupráce, ako sú regionálne morské dohovory; a/alebo

b) sietí alebo štruktúr príslušných orgánov členských štátov; a/alebo

c) akýchkoľvek iných metód, ktoré spĺňajú požiadavky odseku 1, napríklad v súvislosti so stratégiami týkajúcimi sa úmorí.

Článok 12

Spolupráca s tretími krajinami

Členské štáty sa pokiaľ možno usilujú spolupracovať s tretími krajinami na realizácii svojich opatrení so zreteľom na námorné priestorové plánovanie v príslušných morských regiónoch a v súlade s medzinárodným právom a dohovormi, a to napríklad využívaním existujúcich medzinárodných fór alebo regionálnej inštitucionálnej spolupráce.

KAPITOLA III

VYKONÁVANIE

Článok 13

Príslušné orgány

1. Každý členský štát vymenuje orgán alebo orgány, ktoré zodpovedajú za vykonávanie tejto smernice.

2. Každý členský štát predloží Komisii zoznam uvedených príslušných orgánov spolu s informáciami uvedenými v prílohe tejto smernice.

3. Každý členský štát informuje Komisiu o všetkých zmenách v informáciách poskytnutých podľa odseku 1, a to do šiestich mesiacov od nadobudnutia účinnosti takejto zmeny.

Článok 14

Monitorovanie a podávanie správ

1. Členské štáty zašlú kópie námorných priestorových plánov vrátane príslušných existujúcich vysvetľujúcich materiálov o vykonávaní tejto smernice, ako aj všetky následné aktualizácie Komisii a všetkým ostatným dotknutým členským štátom do troch mesiacov od ich uverejnenia.
2. Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o pokroku dosiahnutom pri vykonávaní tejto smernice, a to najneskôr rok po termíne na vypracovanie námorných priestorových plánov a následne každé štyri roky.

KAPITOLA IV

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 15

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 18. septembra 2016. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upraví členské štáty.

2. Orgán alebo orgány uvedené v článku 13 ods. 1 sa vymenujú do 18. septembra 2016.
3. Námorné priestorové plány uvedené v článku 4 sa vypracujú čo najskôr, avšak najneskôr do 31. marca 2021.
4. Povinnosť transponovať a vykonávať túto smernicu sa nevzťahuje na vnútrozemské členské štáty.

Článok 16

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 17

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 23. júla 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
S. GOZI

PRÍLOHA

PRÍSLUŠNÉ ORGÁNY

- (1) Názov a adresa príslušného orgánu alebo orgánov – úradný názov a adresa určeného príslušného orgánu alebo orgánov.
 - (2) Právne postavenie príslušného orgánu alebo orgánov – stručný opis právneho postavenia príslušného orgánu alebo orgánov.
 - (3) Povinnosti – stručný opis právnych a správnych povinností príslušného orgánu alebo orgánov a jeho/ich úloh súvisiacich s predmetnými morskými vodami.
 - (4) Členstvo – ak príslušný orgán alebo orgány vystupujú v úlohe koordinačných orgánov pre iné príslušné orgány, požaduje sa zoznam týchto príslušných orgánov spolu so zhrnutím inštitucionálnych vzťahov vytvorených na zabezpečenie koordinácie.
 - (5) Koordinácia regiónov – požaduje sa prehľad mechanizmov vytvorených na účely zabezpečenia koordinácie medzi členskými štátmi v prípade, že ich vody patria do pôsobnosti tejto smernice a do toho istého morského regiónu alebo subregiónu.
-